

LEZING OVER GOD

2 januari 1953

Goeden avond vrienden,

Allereerst wil ik U attent maken op het volgende: wij zijn, noch kunnen zijn krachtens ons wezen, alwetend. Wij weten evenveel als U. Misschien, omdat wij de zaak van een andere kant bezien, dat wij iets meer kunnen zien, daarom zou ik zeggen: onderzoek alles voordat U aanvaardt. Dit geldt voor ons in dezelfde mate als voor U. Wij moeten wat gezegd wordt kritisch beschouwen.

Dan willen wij voor de laatste maal, bij de Vragenrubriek besprekingen inlassen die betrekking hebben op de toekomst voor dit jaar.

Als eerste onderwerp hadden wij gedacht een cursus te geven. Wij zullen trachten in de loop van drie, vier maanden deze volledig te behandelen. Als onderwerp zullen wij dan speciaal spreken over God.

De mening is veel voorkomend dat God een bereikbaar iets is. Als wij dit op de keper gaan beschouwen, dan onvliedt ons God. Toch moet er ergens iets liggen waaruit wij het bestaan van God kunnen afleiden. De totale lijn der schepping. Er zijn vele richtingen die het ons mogelijk maken. God, zegt de mens, is een al-scheppende macht. Goed, maar die kan blind zijn. Kunnen wij een blinde als de Schepper aanvaarden? Neen, dus deze weg kan niet de juiste zijn. Wij kunnen niet uitgaan van een omschrijving van een blinde God. Dan putten uit de esoterische wetten? Ten dele. Allereerst God is en moet zijn een denkend wezen. Een niet denkend wezen kan de mens zich niet denken als een godheid. Indien er onder U zijn die bekend zijn met de Indische leerstellingen, dan zullen zij hebben bevonden dat er ruimte is en in deze ruimte een scheppende macht. Zij gaan niet zover door te zeggen "en is dit God". Daaruit blijkt dus duidelijk dat zij die verder gaan, toch altijd weer terugkomen bij een denkend vermogen dat handelend en scheppend optreedt. Wat het christendom zegt: God is almachtig, alwetend, al-liefde, persoonlijk wezen, vandaar andere filosofie.

De schepping is een droom van Goddelijke slaap. Buiten hem staat het Rijk Gods bewust vast in het totaal van de schepping. Hoeveel verschillende opvattingen en toch weer dezelfde. Wij kunnen een God hebben. Altijd staat er weer één ding vast: een God moet op ons lijken, moet acceptabel zijn. Wij hebben dus getracht een klein overzicht te geven van de verschillende gedachten die er omtrent God bestaan. Ik zou er nog bij kunnen halen het Boeddhisme b.v. Hoe ziet de mens b.v. God? Als een oude man, God als een lichtende zuil, als iemand die voordeel geeft, vijand verdeelt, zijn aanbidders behoedt. Hoevelen zijn er niet beducht voor de verschrikkingen van zijn wraak? Het kwaad dat veel meer uitgesponnen wordt dan het goede. Als wij aan U vragen, hoe ziet die God er uit, zullen velen van U een zelfde wezen voor ogen hebben. Die God, die de mens aanbidt is vaak dezelfde die hij zelf heeft voortgebracht. Er kan maar één werkelijke God zijn, daarom moeten wij deze voorstellen als een relatieve beschouwing van het eigen wezen. Dus niet een God zoals die beschreven wordt door de mens. Een God van de massa dus, blijkt beperkt te zijn. Beperkte God. Kan een God beperkt zijn? Ik geloof het niet. Omdat God niet beperkt kan zijn, kan ook die het niet doen. God is niet afhankelijk van een enkele Godsdienst, niet van een mens of een groep van mensen. Ik zeg op mijn beurt dat, als ik een God neem, dat daar dan geen macht tegenover kan staan. Een duivel, die handelt tegen Gods wetten is ook een God, God beroofd van zijn waardigheid. God is in alle dingen, dus moet hij ook in de demon zijn, dus God is in hemel en hel, in alle dingen goed en kwaad.

Als God dan één is, waar ligt duellisme van het hele bestaan? Dit ligt in de mens. In de mens ligt hemel en hel, goed en kwaad, strijd met goed en kwaad. God strijdt niet; als God zou strijden, bestrijdt hij zichzelf. We zien één vast punt: God is onveranderlijk. Als God onveranderlijk is, dan is hij dit altijd geweest. God is liefde of is een toornende God. Toornende God! Zou dat juist zijn? In dat geval zou hij zijn eigen onvolledigheid toegeven. Ik kan mij niet voorstellen dat een Almachtige toornig zou zijn. Ik kan mij niet voorstellen een toeziende God, daar alles uit Hem is voortgekomen. Aannemende dat God een volmaaktheid is, voortbrenger van denkvermogen. Als Hij geen denkvermogen bezat dan zou God chaos zijn. Dat kan niet. God is leiding. God kan alles binnen de grenzen van zijn eigen wezen. Nu zijn wij meteen iets dichter bijgekomen. Die God bestaat werkelijk. Wij zijn te verblind om God te zien.

Heeft iemand iets te vragen, op te merken of een tegenwerping naar aanleiding van hetgeen ik hier naar voren heb gebracht? Neen, dan ga ik verder: Wij hebben vastgesteld dat God vanaf een vast punt leidt, anders zou Hij zichzelf verloochenen. Nu gaan wij ons afvragen, als wij God in ons hebben, wat kunnen wij dan met deze God bereiken?

Want wat heeft U aan een God als die alleen maar een verre macht blijft? God is voor U een rechter. Het zou niet rechtvaardig zijn Uw persoonlijke visie tot anderen uit te strekken. Er is een tweeledigheid in U, die staat tussen geest en stof. Wanneer U nu deze God in U zelf hebt, dan zult U afstand moeten doen van het dierlijke in U. Het blijft in U, doch U moet afstand doen van dat waar U slaaf van bent geweest. Wat een tweeledigheid was wordt dan een eenheid. Dan hebt U een klein deel van Uw God. Dat deel dat je kunt begrijpen raakt dan de kracht van het goddelijke, op het ogenblik van vereenzelviging in U. Als U zich vereenzelvigd dan gaat het beeld van de wereld veranderen, de "schijn" der dingen zoals door U en Uw medemens wordt opgevat. Ik heb getracht het niet te zwaar te maken voor vanavond. Ik hoop dat het gelukt is, U zult kunnen begrijpen hoe alle facetten van het goddelijke tot een geheel, enigszins nabij komt. Nog iets te vragen? Niemand. Sluiting.

VRAGENRUBRIEK

Goeden avond vrienden,
Zijn er vragen te stellen?
Ja, ik heb er enkele binnen gekregen.

Vraag: Is het U bekend dat er op andere bewoonde planeten ook al van die verlichte wezens geleefd hebben zoals Jezus, Boeddha enz.?

Antwoord: Ja, dat is inderdaad het geval. Er zijn natuurlijk betrekkelijk veel bewoonde planeten in het Al, ofschoon gerekend in totaliteit tegenover het aantal sterren, hun aantal misschien nog betrekkelijk gering geacht kan worden. Deze planeten bevinden zich natuurlijk in verschillende stadia van ontwikkeling. Ook dit is zeer begrijpelijk, zodat U in sommige zuivere moerasplaneten vindt, dus zoals de aarde in het vroegere tijdperk, het tertiaire tijdperk o.a. er vooral grote moerassen zijn, betrekkelijk weinig vlakten, zware regenval en dergelijke. Daar vindt U natuurlijk geen wezens die een zodanige beschaving bereikt hebben, dat we hier kunnen spreken van een mens-gelijke beschaving. Er zijn echter verschillende planeten, waar de ontwikkelingsomstandigheden zodanig gunstig waren, dat andere rassen daar leven en een persoonlijk intellect dus voortbestaat. Het eigenaardige is dat op praktisch al deze planeten, waar de beschaving een bepaald pijl bereikt heeft, men óf uit het verre verleden, óf uit een meer nabij verleden kent een verlosser of een verlossingsgedachte. Het is verder opvallend dat bij zeer vele de volgende symbolen in gebruik zijn n.l. de driehoek om de goddelijkheid uit te drukken of de godheid, en een kruis, zij het dan vaak in een gevarieerde vorm.

U kent de verschillende hier op aarde ook, niet waar? Swastika, hakenkruis en dergelijke; maar dergelijke kruissymbolen dus, zijn inderdaad tegen andere planeten ook een uitdrukking voor de verlossingsgedachte en dit zal wel terug te voeren zijn op een esoterische gedachte, waarbij wij kunnen zeggen dat de horizontale, dus de normale levensuiting gekruist wordt en verheven wordt door de verticale, die er doorheen loopt en die verbindt de totaliteit van hoogte en diepte. Dan heeft U daarmee ook de uitspraak van Johannes, niet waar: "Gij die niet kent de hoogte en de diepte, de breedte en de lengte". Deze uitspraak, die ligt er ook in vervlochten en het schijnt dat dit symbool inderdaad praktisch overal in het heelal gebruikt wordt en begrepen wordt als zodanig. Verder kennen wij verschillende planeten waar de Messiasgedachte levend is, ofschoon verdere godsdienstige beschouwingen vaak ver afwijken van hetgeen hier op aarde gebruikelijk is.

Vraag: Dan is hier een 2e vraag. Wat is een kosmisch jaar en een kosmische dag?

Antwoord: Ja, een kosmische dag wil zeggen de periode die verloopt tussen het ontstaan van het eerste licht, bij de evenwichtsverstoring van de kracht die tot nog toe zich niet geuit heeft, tot het ogenblik dat de totaliteit van geuite stof, door een gebrek aan spankracht terugvalt op het centrum waaruit het leven ontstaan is. Dit is een z.g. kosmische dag. Een kosmisch jaar heeft een groot aantal van deze dagen in zich en betekent de totaliteit van bestaansvoorwaarden die noodzakelijk is om weer op hetzelfde punt terecht te komen, zodat na een groot aantal heelallen die geproduceerd zijn, uiteindelijk er één ontstaat die weer hetzelfde zou betekenen. Dit is dan een kosmisch jaar en het aantal der kosmische jaren zoals U weet, is

zeven en in een kosmisch jaar vinden dan ook het dagenaantal, dat symbolisch is en dat kan worden uitgedrukt in de getallen, drie, vier, zeven en negen. Maar de preciese duur daarvan is niet te bepalen, omdat ook de dagen en nachten van de kosmos niet altijd gelijk lang zijn, omdat zij afhankelijk zijn van het verlicht intellect dat werkzaam wordt hernieuwd, dat hernieuwd gestimuleerd, dus tot een weloverlegde scheppingsdaad overgaat. U kunt dus uitdrukken, een kosmische dag is de werktijd van een bepaald intellect gestuurd door de eeuwige macht in de materie, in de stof en alle vormen die uit deze werkzaamheid resulteren. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Kunt U ons ook iets vertellen over Indonesië, vooral omtrent de daar aanwezige Hollandse mens?

Antwoord: Ik geloof dat er belangstelling voor prognose bestaat als ik mij niet vergis. Nu, kijkt U eens. Indonesië van het ogenblik is een land van grote tegenstellingen, dat zult U begrijpen en we hebben te maken met de groep intelligentia waaronder verschillende werkelijk verantwoordelijke harde werkers en een grote groep van minder geletterden, die wij misschien het beste parasieten zouden kunnen noemen. Zij trachten n.l. zo groot mogelijke voordelen te verwerven bij zo gering mogelijke prestatie. Juist voor deze laatste groep is het belangrijk dat de ressentimenten tegen blanke overheersers te allen tijde levendig blijft. Zo zullen wij in de politiek van Indonesië voortdurend het volgende op zien treden: Indonesië zelf d.w.z. de werkelijke regeringskring is geneigd de hulp van blanken in te roepen en zou zelfs de deskundige Nederlanders gaarne zien in verschillende leidende posities. Dit is echter niet te volbrengen, omdat een onmiddellijke opstand van het volk tegen iets dergelijks het resultaat zou zijn. Men zal daarom trachten over te gaan tot het knopen van banden met andere witte landen, maar ook dit zal onmogelijk zijn vooral daar, om mensen te krijgen, een zekere kapitaalsbelegging van deze blanke landen in Indonesië wel noodzakelijk zou zijn en dit onder de heersende omstandigheden niet mogelijk is.

Voor de blanke mens, die op het ogenblik nog in Indonesië leeft, is dus de toestand betrekkelijk kritiek. Enerzijds zal de regering geneigd zijn een nog langere tijd, althans tot voldoende krachten uit eigen kring beschikbaar zijn, te handhaven, anderzijds zullen alle kleinere ambtenaren en heel veel van het vroegere leger, van het vrijheidsleger, trachten deze blanken ten koste van alles weg te drukken, ook indien dit gepaard gaat met grote financiële offers voor de Staat en een verslechtering van de sociale toestand van de bevolking. Daarom kunnen wij praktisch het volgende zeggen waar het gaat om de mens, de blanke mens in Indonesië. Het aantal rampok-partijen op buitenposten zal in het komende jaar zeer sterk toenemen, vooral wanneer enige natuurrampen opzichzelf reeds licht ontvlambare gemoederen nog wat meer op spanning gebracht heeft. Dan kunnen wij verder verwachten een zekerstelling van de positie van de blanken in verschillende grotere steden. Dit echter voornamelijk op het gebied Java, mindere mate Sumatra, wat de andere buitenposten aangaat betrekkelijk weinig, betrekkelijk geringe zekerheid. Deze mensen zullen daar wel aan voortdurende beperkingen onderhevig zijn en vooral zal men trachten hun het bestaan door financiële maatregelen moeilijk te maken. Dit is n.l. tweeledig; hierdoor geeft men een bevrediging aan het volk en versterkt de zeer zwakke financiële positie. Men zal anderzijds trachten om te voorkomen dat grotere overschrijvingen, vooral in goud en dollarwaarden of andere vaste valuta van Indonesië naar o.a. Nederland, naar Amerika en ook naar Engeland nog verder plaatsvinden. Men zal trachten daar een stokje voor te steken. Dit zal ook weer met zich meebrengen dat protesten die worden ingediend, de positie van de aanwezige blanken ietwat moeilijker maken en vooral de Nederlanders, die betrekkelijk slecht beschermd zijn uiteindelijk daar, zullen daar waarschijnlijk wel de zwaarste klappen weer te dragen krijgen.

Voor diegenen die niet gebonden zijn aan een gezin, zal het leven in Indonesië nog voldoende mogelijkheden bieden. Daar waar gezinsbanden bestaan en een grotere verantwoording voor de mensen dus is weggelegd, daar geloof ik dat de toestand in het komende jaar steeds moeilijker zal worden. Een uitzondering kunnen wij maken voor de periode die valt na september en in ieder geval voor december, een periode waarin het ingrijpen van blanken bij een natuur gebeurtenis, inderdaad redding zal brengen aan een groot aantal van de inboorlingen, de inlanders, en daardoor zal een tijdelijke matiging van de haat wel waarschijnlijk zijn. In die periode zal het dan ook lijken of er gunstige aspecten bestaan voor het voortzetten van cultures en dergelijke, maar dat zal maar heel kort zijn. En ik geloof dat, om er nog wat anders mee te verbinden, we na deze geschiedenis een korte rijzing zullen beleven van bepaalde Indonesische fondsen, die daarna echter weer zullen vallen. Die Indonesische fondsen die nog uitkeren, mag ik er ook wel bij zeggen, keren hoofdzakelijk uit krachtens reserves die niet besteed worden, maar uit de cultures zelf valt op het ogenblik weinig of geen winst te maken. Daar nog meer vragen over?

Vraag: Dan is hier een vraag, naar aanleiding van het onderwerp "heil en onheil". Deze had feitelijk aan de vorige spreker gedaan moeten worden, maar die mijnheer had niet de vrijheid dit zelf te doen. De uiteenzetting over heil en onheil van de vorige spreker sluit m.i. het plichtsbefes uit b.v. een ongelukkig huwelijk dat omwille van de kinderen in stand gehouden wordt, wat is daarover Uw opinie?

Antwoord: Mijn opinie is dat wanneer werkelijk omwille van de kinderen dit zou gebeuren, hier wel degelijk door de zelfbeperking een heil gevonden zou kunnen worden, maar dat over het algemeen de banden die daar aangehouden blijven, ofschoon ze niet direct meer gewenst zijn, tot een gewrongen positie leiden, juist omdat men, ondanks dit samenblijven, de op U genomen vermindering van eigen vrijheid, deze toch wenst terug te winnen.

En dan heeft U hier dus een geval waarin plichtsbefes, dat gelegen is in de persoon zelf en als zodanig behoort tot zijn eigen heil. Een verloochening van die plicht kan n.l. een groot schuldbesef teweeg brengen en daardoor in deze mens een tweeledigheid, een strijdigheid die tot onheil voert, maar deze mens blijkt nu na de aanvaarding van zijn plicht, over het algemeen niet bereid de consequenties te aanvaarden d.w.z. zich totaal aan te passen. In een dergelijk geval, als U mijn opinie vraagt, zou ik zeggen, ja, is het wel goed om samen te blijven voor de kinderen. Is dit niet iets wat alleen maar te handhaven is indien beide ouders inderdaad de kinderen maken tot hun totale leven. Waar dit niet het geval is n.l. zullen de geschillen tussen de ouders, op de kinderen vaak funestere invloed hebben dan van de afwezigheid van ouderzorg gedurende enige tijd. Het is natuurlijk een visie onzerzijds; U mag er rustig mee verschillen, maar als U de psychologische en vooral de psychische waarden ziet, die hiermee verbonden zijn, dan zou U ons waarschijnlijk gelijk geven. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is. Als het niet voldoende is dan vraagt U maar.

Neen, het is niet voldoende.

Het is niet voldoende? Voorbeeld. Inderdaad. Maar het kardinale is, dat wanneer ie? (niet te verstaan)...

Dat is weer afhankelijk van de persoon zelf, wanneer U een ander schaadt, zult U over het algemeen in U zelf een schuldbesef hebben, niet waar? Want U aanvaardt dit als schade en niet als recht doen. Er wordt n.l. ontzettend veel schade toegevoegd aan anderen die rechtens en wettelijk bestaat volgens maatschappelijke opvattingen en dan door de bedrivers van deze daden ook niet geacht worden slecht te zijn en daar verzet U zich niet tegen. Dan zou ik zeggen, waarom gaat U dán niet een stap verder en zegt U dan, uiteindelijk is beslissend voor het heil in een mens en het onheil, daar wij buiten laten zijn zuivere sociale relaties en betrekkingen met de maatschappij. Dan is het toch begrijpelijk dat deze mens zelf uiteindelijk rechter moet zijn en ik zal U zeggen dat, om op deze wijze Uw heil te zoeken, dat vraagt heel wat meer plichtsbefes dan het meelopen in de grote regels en lijnen van de maatschappij. Op het ogenblik dat Uw buurman en Uw buurvrouw, Uw predikant en misschien Uw rechter beoordeelt wanneer U goed bent en niet en U zich volkomen daaraan onderwerpt, doet U afstand van de zuiver persoonlijke waarden die in U leven, dat zult U toch met mij eens zijn. Is het nu Uw plicht om de wereld volgens Uw eigen wezen het beste te geven wat U te geven heeft, of is het Uw plicht om aan de middelmaat gebonden te blijven? En dan geloof ik dat een mens die werkelijk oprecht zichzelf heeft onderzocht en een bepaalde taak aanvaard heeft, omdat hij deze voelt als een noodzakelijkheid voor zichzelf, dat deze mens heel wat plichtsgetrouwer zal zijn dan degenen die omwille van een oppervlakkige plichtsbetrachting ten opzichte van de menigte, een levenshouding aannemen die niet echt is en die over het algemeen in een groot gedeelte van hun daden ontkend wordt.

Vraag: Mag ik misschien nog iets zeggen daarop? Wordt het niet gevaarlijk en leidt het niet tot egocentrisme om niet te zeggen egoïsme en is het niet in strijd met de wet van naastenliefde?

Antwoord: Neen, in tegendeel. Egoïsme is het uitsluiten van alle moeilijkheden voor de eigen persoonlijkheid en egocentrisch, ja, uiteraard wel. Egocentrisch n.l. omdat de totaliteit van Uw ervaring in Uzelf besloten ligt. De wereld buiten U bestaat alleen in zover als U ze waarneemt of kent, onverschillig op welke wijze. Dus Uw oordeel over die wereld is uiteraard egocentrisch. Het kan bij dit egocentrische egoïstisch zijn maar dan verloochent U daarbij Uzelf, want U voelt voor Uzelf zeer goed dat er een aantal relaties zijn die U staande moet houden met die buitenwereld, dat er bepaalde verplichtingen zijn die U heeft t.o.v. die buitenwereld, dus daaruit, uit dit volledig besef, volgt de werkelijke naastenliefde, die U in staat stelt te leven volgens datgene wat volgens Uw innigste wezen de werkelijke wet behoorde te zijn. Wij mogen nooit vergeten dat een maatschappelijke structuur uiteindelijk een historisch tot stand gekomen iets is waarbij usances, plaatselijke gebruiken en de opvattingen van de meerderheid, die over het algemeen ligt onder het intellectueel gemiddelde van het totaal, bepalend is. Vandaar dat een werkelijk christendom nooit beleden kan worden door een maatschappij, maar wel door een enkeling. Een maatschappij kan niet christelijk zijn, omdat zij krachtens de convenances waardoor zij bestaat, gedwongen is egoïstisch te zijn

n.l. zichzelf te handhaven en zichzelf te beschermen en juist degene die afstand doet van dergelijke procedures om te komen tot een beoordeling van zichzelf, maar volkomen eerlijk zoekt wat zijn eigen mogelijkheden en zijn fouten zijn, die heeft ook de mogelijkheid om juist krachtens dit besluit, dat in hem zelf is gevallen en dat niet wordt beïnvloed door wat anderen zeggen of denken, tot het stellen te komen van daden van naastenliefde die heel wat groter zijn dan de doorsnee mens onder zuiver maatschappelijke omstandigheden met een zuiver maatschappelijk oordeel, kan bereiken. Dus in deze ben ik het niet met U eens, hoor. Ik geloof niet dat dit uiteindelijk leidt tot egoïsme en een verloochening van de wet van de naastenliefde. Wij moeten twee dingen n.l. niet met elkaar verwarren en ik ben bang dat dit hier gebeurd is. Wij hebben hier gesproken over het heil en het onheil in de mens. Het heil en onheil in de mens staan niet in directe verbinding met de buitenwereld, zo zijn de persoonlijke problemen en deze persoonlijke problemen en hun persoonlijke oplossing beslissend voor het uiterlijke beeld dat tegenover de wereld getoond kan worden. Hoe beter dus de oplossing in het eigen wezen, hoe beter men tegenover de wereld naar voren komt. Het eigenaardige is, dat de mens over het algemeen wel idealen heeft en dat deze idealen stammen uit een wetenschap van wat goed is volgens hem.

Dat hij nooit komt tot een verwerkelijking van die idealen, omdat hij zich houdt aan de normaal geldende regels van de maatschappij die iets dergelijks als een droom verschuiven in de verte, als een onmogelijkheid. En waar een mens zijn droom volgt, in plaats van de maatschappelijke regel, daar zien wij óf een grote ramp gebeuren óf wij zien een wereld rijker worden en nu is het alleen de vraag, acht U het gerechtvaardigd om dat risico te nemen. Dan zeg ik ja, want de ziel moet zich hier uiteindelijk bewust worden en niet het lichaam. Het lichaam hoeft niet vet en dik en mooi te worden, maar die ziel moet zich bewust worden; dat kan ze alleen als ze de risico's van het leven ten volle aanvaardt en niet zoekt zich te verschuilen achter de massa, achter de wet, achter gebruiken en wat de burens ervan zeggen. Begrijpt U? Ja.

Vraag: De nacht van Brahma, komt die na het aantal kosmische jaren, door U genoemd?

Antwoord: Neen, die komt na de dag; dat is toch duidelijk? Het ligt toch in de naam "Dag van Brahma", "Nacht van Brahma". Dag van Brahma, het begin van het ontstaan waarbij natuurlijk gerekend wordt vanaf het ogenblik dat één ster, zoals het wordt uitgedrukt dan in de Brahmistische leerstelling, dat één ster nog gloeit. Dit betekent, het wordt nacht, de heersende godheid, de persoonlijkheid van het Al, sterft d.w.z. er heerst nu geen uiting meer van de persoonlijkheid; alles valt ten gronde en dan, volgens de begrippen der Brahmanen, blijft één ster, die zich sterk bewust is, bestaan. Zij blijft als enige levende in de duisternis, zij wordt zich hiervan bewust. In dit bewustworden van deze ster verstrikt de nacht en zij kan krachtens haar licht en haar wil, andere lichten ontsteken en dan herleven we dus na deze nacht, hernieuwd de dag van Brahma en het jaar spoedt dan ten einde wanneer deze sterven, deze geesten, deze lichtgeesten dus, begrijpen dat deze uiting uiteindelijk slechts waan is en schijn en dus wanneer zij in werkelijkheid zouden moeten openbloeien in licht en indien de schepping zich terugtrekt, dan is het jaar van Brahma voorbij en dan valt alles terug tot de lege ruimte waarin alleen de potentiële schepping is, maar geen praktische schepping. Nog meer te vragen vrienden?

Vraag: Kunt U ons ook wat zeggen over de zonnevlecht?

Antwoord: De zonnevlecht is een schakel van zenuwen die komen daar in grote mate bijeen en als zodanig is de zonnevlecht één van de plaatsen waarop de uitwisseling van de invloed van de verschillende klieren zeer sterk gebeurt. Daardoor is deze zonnevlecht geworden tot een belangrijk punt waarbij een groot gedeelte van de levenskracht van de mens opgesloten ligt. Men spreekt wel eens over het "Od" als de levenskracht in hem; dan zou ik zeggen ja, hier bij de zonnevlecht zult U dat in zeer sterke mate ontdekken. Vandaar dat de zonnevlecht vaak voor geestelijke belevissen de bindende factor is met het lichaam. Nog meer te vragen vrienden?

Vraag: Men kent in de verschillende godsdiensten tegenstelling in voorbeschikking en vrije wil. Mag ik dat eens vernemen?

Antwoord: Ik wil dat wel in het kort doen, ja. Voorbeschikking betekent totaliteit van bestemd zijn. In het totaal van de schepping gezien bestaat er inderdaad een voorbeschikking, omdat men uitgaat van God en niet anders kan dan tot God terug. Dit is de voorbeschikking. De vrije wil is echter de beslissing hoe men tot deze ontwikkeling komt die de uiteindelijke terugkeer mogelijk maakt, zodat voorbeschikt is Uw weg op aarde en Uw weg in de geest, maar deze weg door U beleefd wordt op een wijze die persoonlijk bepaald wordt door U zelf. Wanneer U tot een voldoende bewustzijn komt, zult U dus inderdaad deze weg op een ander plan als het ware voortzetten. Een voorbeeld. Voorbeschikking. U wordt geboren en U sterft; de geboorte was niet noodzakelijk en het sterven was niet noodzakelijk, want bij de volledig verlichte geest zou

het mogelijk zijn, te komen tot een verpersoonlijking in een zelf geschapen lichaam zonder meer en het zou mogelijk zijn het leven op aarde dus in een stoffelijke vorm onbeperkt voort te zetten, zolang als de aarde dus bestaat, echter de geest is niet in staat tot deze scheppende daad, daar zij het bewustzijn niet heeft dat noodzakelijk is om te komen tot een realisatie van de krachten, hiervoor nodig. Zij wordt dus geboren en nu is het ook voorbeschikt dat zij zal sterven. In die tussentijd zal die mens leven. Het verloop dus, het ouder worden en dergelijke, ligt eveneens voorbeschikt in het lichaam. De eigenschappen die ontwikkeld worden liggen erfelijk bestemd in het lichaam reeds bij de geboorte en worden verder ontwikkeld gedurende het leven. De geestelijke rijpheid echter die de mens heeft, is bepalend geweest voor de keuze van lichaam. Hij had n.l. verschillende mogelijkheden; hij heeft er één enkele van gekozen en dus zich daarin gerealiseerd als mens. Hier was dus een vrije wil, zij het beperkt, aan het werk. Nu gaat deze mens een groot aantal belevenissen tegemoet in zijn leven; hij zal erop reageren. Hoe hij daarop reageert en op welke wijze hij tracht deze daden en gebeurtenissen te verwerken, is weer zijn vrije wil.

D.w.z. hij kan ze ten goede en ten kwade gebruiken, zodat de vrije wil in hoofdzaak betekent, de kracht om te bevestigen of te ontkennen datgene wat aan gebeurtenissen U wordt voorgelegd, daarmee een mogelijkheid voor U zelf scheppende dus, om de betekenis voor U van de daden op Uw voorbeschikte baan te wijzigen, waarbij dingen die voor de één dus zeer belangrijk zijn, voor de ander tot nietigheden worden en omgekeerd. Zover kunnen wij dat probleem overzien. Ik vertel dit natuurlijk in het kort, maar ik hoop dat U toch begrepen heeft hoe ik het ongeveer zie.

Vraag: Er staat in de bijbel "Gij zult niet doden". Ook in het verband met het vegetarisme wilde ik gaarne weten wat hierover Uw mening is.

Antwoord: Ik ben van mening dat elk doden, waarbij dit niet noodzakelijk is onder de huidige omstandigheden, om Uzelf in het leven te houden, inderdaad slecht is. Het vegetarisme is ook doden. Ik mag U daar even op attent maken n.l. U doodt de vrucht die U eet door haar om te zetten. In werkelijkheid doodt U echter niet, maar U zet alleen een levend beginsel om in een ander levend beginsel n.l. Uw eigen wezen. Doden betekent het ten gronde brengen van de dingen. Wanneer U als Eskimo zou leven, dan zou het onmogelijk zijn om van een plantaardig dieet te bestaan. U moet dus doden om te blijven leven. Het kan natuurlijk nooit in bijbelse betekenis bedoeld zijn geweest te zeggen dat deze hier schuld hebben.

Echter, Gij zult niet doden en wel speciaal zoals het uitgedrukt is in de Mozaïsche wetgeving betekent, en dat is heel wat begrijpelijker, Gij zult geen medemens doden. Het is dus niet zo algemeen bedoeld, want wij moeten niet vergeten dat Mozaïsche wetgeving is ingekleed volgens de termen van de tijd, en die in haar uitleg dan ook geschikt was voor een volk onder bepaalde omstandigheden. En als zodanig heeft de bijbelse betekenis "Gij zult niet doden" ten doel, de mens erop te wijzen dat hij niet het recht heeft een medemens van het leven te beroven, onverschillig hoe. Verder kunnen wij daaraan toevoegen, krachtens de Goddelijke wet: "Gij zult niet doden" dan datgene dat noodzakelijk is voor Uw eigen bestaan.

Ik hoop dat het antwoord duidelijk genoeg is.

Vraag: Wanneer ik in militaire dienst ben en ik word aangevallen, mag ik dan doden?

Antwoord: Wanneer men U slaat op de linker wang, zo keer de rechter toe. Het staat er dus inderdaad in en dit antwoord hoeft U niet van mij te vragen. Wanneer je als militair zegt en U weet dat het slecht is om te doden, dus U bent er van overtuigd, heeft U niet het recht om te doden, ook al zou U daardoor gedood worden. Wanneer U er van overtuigd is van de rechtvaardigheid van Uw zaak en U gelooft dat doden wel goed is, dan zult U tot de conclusie komen uiteindelijk, wanneer U dood bent, dat het niet goed is geweest maar aangezien de goede bedoeling, zult U daaronder niet zwaar te lijden hebben. Doden wordt juist dan een zeer sterke belevenis voor de mens en later dus ook een zeer zware straf, een zeer zware belevenis voor de geest, wanneer hij doodt tegen beter weten in, wanneer hij doodt om te voldoen aan één van zijn eigen driften en als zodanig geloof ik dat wanneer het om een oorlog gaat, voor het grootste aantal van de doden die daar vallen zullen verantwoordelijk worden gesteld degenen die als soldaat doden, maar dat daarvoor verantwoordelijk zullen gesteld worden, zij die dit doden noodzakelijk hebben gemaakt. Wat niet wegneemt nogmaals, dat het doden op zichzelf niet goed te praten is, want degenen die doden beschouwen als enige oplossing voor vele problemen; die hebben vergeten dat de grootste macht niet is gelegen in de kracht maar in de zwakte. En Jezus die opstandeling was geweest die was weggevaagd en Jezus die te allen tijde zachtmoedig was, leeft nu nog voort. Misschien wel vreemd dat juist de zachtmoedigen van deze wereld altijd voortbestaan, dat hun leer voortbestaat, dat hun kracht steeds groter schijnt te worden, de geweldigen onderaan in geweld.

Dat zou de wereld beter moeten begrijpen; de wereld begrijpt dat niet, daarom zal die wereld zich nog in veel onzalige avonturen storten.

Vraag: Hier wordt een vraag gesteld, (...niet te verstaan...) maar die handelt over Chakra's.

Antwoord: De zogenaamde Chakra's ja, chakra is een benaming die o.a. veel gebruikt wordt in de yogaleer. Ze is van Oosterse oorsprong en betekent de waarnemingspunten die gelegen zijn in combinatie van geest en stof, waardoor bepaalde capaciteiten die z.g. paranormaal zijn, tot ontwikkeling kunnen komen in deze verschillende centra's en worden voorgesteld als een lotus.

Ze zijn dus niet de vrijheid van de geest noch de binding van de geest met de stof, maar zij betekenen het punt waarop de gevoeligheid van gaven die niet met de normale zintuigen dus in verbinding staan maar die op het geestelijke of het semi-geestelijke, althans op het super-mentale gebied liggen, dat deze juist daar hun grootste ontvankelijkheid vertonen en deze Chakra's betekenen dan uiteindelijk, dat wanneer een bepaald centrum ontwikkeld is en men het hoger ontwikkelt, het eerste centrum zich weer sluit, maar dat het tweede centrum in zich draagt de mogelijkheden die ook in het eerste zaten enz. verder tot het zevende toe, dat is gelegen in de kruin. Het is wel aardig om daarbij aan te stippen dat volgens dezelfde leer inderdaad de kruin de meest ideale plaats is voor de geest om het lichaam te verlaten. De juistheid daarvan kan ik noch bevestigen noch ontkennen; daar weet ik n.l. niets van, maar dat zijn dus de Chakra's.

Vraag: U zegt, ik weet niet hoe de geest het lichaam verlaat. Heb ik dat juist verstaan?

Antwoord: Ik weet wel hoe de geest het lichaam verlaat, maar ik weet niet wat de gunstigste methode is en ik heb dit uitdrukkelijk gezegd, het is de gunstigste methode. Dat komt zo, in deze yogaleer en deze leer van de chakra's is n.l. later gekomen het sectarisch Boeddhisme, dat heeft zich er meester van gemaakt en dit sectarisch Boeddhisme nu, is weer sterk verwant aan de oorspronkelijke toverleer, die vooral in de Himalaya en in Tibet heerste en zodoende is de overlevering dat de ziel het lichaam behoort te verlaten door een opening in de schedel ontstaan bij de kruin door het gebruik van bepaalde klanken o.a. op te wekken, maar die moet daar dus ontstaan en men probeert die te doen ontstaan dat dit de meest gunstige wijze is voor de geest om het lichaam te verlaten. Maar aangezien ik dit nog nooit bevestigd heb gehoord, ofschoon ik het ook nog nooit heb horen ontkennen, kan ik hier verder niets over zeggen. Dit is toch niet zo vreemd?

Vraag: Ik wou nog even terugkomen op de vraag die behandeld is over de voorbeschikking en de vrije wil. Wanneer men dus de gebeurtenissen van die eenmaal vastgelegd zijn, alleen door de vrije wil op een beter of een minder hoog plan beleeft, dan dunkt me worden ze toch van dat moment af, ook anders in hun uitwerking, dus dan is de volgende stap van die gebeurtenis toch al weer anders dan ze had kunnen voorzien.

Antwoord: Neen, maar haar betekenis wordt een andere. Kijkt U eens: laten we heel globaal nemen: ongeluk. Een ongeluk wordt beheerst door Uw temperament. Er was dus te voorzien dat deze ongeluksmogelijkheid bestond; U zou een ongeval hebben, U zou n.l. stappen en U zou terecht komen bij een bananenschil, U zou daarop uitglijden door de vaart die U zou hebben, normaal nietwaar dat U achterover slaat en U zou de nekwervels breken of althans ontwrichten. Nu is echter het hele temperament veranderd, niet Uw lichamelijke, maar U heeft geestelijk een beheersing gekregen waardoor U grotere gelijkmatigheid van beweging hebt. U zult ook stappen, U zult struikelen, misschien ook nog vallen, maar zonder fataal gevolg en nu heeft U bovendien, wat U eerst niet had, de voorzichtigheid ontwikkeld; die bananenschil blijft daar liggen, U zult daar komen, U stapt uit en U ontdekt haar en stapt er overheen.

Vraag: Juist, dat verandert dan toch de gebeurtenis?

Antwoord: Dat verandert inderdaad de gebeurtenis, ja d.w.z. de stoffelijke waardering daarvan, maar de feiten blijven precies de zelfde en dat vindt U nu vreemd, omdat U zegt ja, maar in het ene geval ben je dood, in het andere geval kom je misschien in het ziekenhuis en in het derde geval mankeer je niets; mag ik U er dan even op attent maken dat bij de dood het lijden inderdaad wordt doorgemaakt, dat in het ziekenhuis het lijden ook bestaat en dat, als U er overheen stapt U inderdaad ook een zeker lijden door zult maken in die komende periode, alleen dit zal lichamenlijk én geestelijk van veel geringere betekenis zijn.

Vraag: Ja, dan komen we weer in heel andere omstandigheden daardoor. Iemands levensbaan is toch niet van dag tot dag voorgeschreven?

Antwoord: De gebeurtenissen in Uw leven zijn over het algemeen z.g. secundair en staan buiten Uw eigen invloed. Deze gebeurtenissen zijn bepalend voor de totale levenslijn en haar verloop.

Vraag: Ja, maar die gebeurtenissen zijn toch al heel belangrijk anders, wanneer ze in een ziekenhuis worden doorgebracht of ergens anders.

Antwoord: Misschien lichamelijk maar geestelijk zeer zeker niet! Ik probeer het juist duidelijk te maken. Het totale verloop van die gebeurtenissen vindt plaats en nu wil ik zelfs nog verder gaan: als vaststaat dat U in een ziekenhuis zult komen zoals dit in Uw lot ligt en onontkomelijk is, dan kunt U er misschien komen als bezoeker, U kunt er komen als lijk of als een zieke, maar komen doet U er, alleen de waarde van het feit op zichzelf is totaal anders en daar ligt nu juist het geheim in van de vrije wil. De gebeurtenissen die U doormaakt staan voor 99,9% vast, begrijpt U? En dat ene tiende procent dat er overblijft, dat zijn die kleine gebeurtenissen die zo totaal kunnen worden onderdrukt door hun eigen houding, dat zij als niet voorgekomen zijn te betrachten en dat zij alleen zijn geweest een potentie, een mogelijkheid zonder meer.

Vraag: Dus een huwelijk b.v. is altijd voorbeschikt?

Antwoord: Een huwelijk inderdaad, of het een huwelijk is met deze persoon is de vraag; secundair, maar dat er in die tijd een huwelijk voorkomt ligt vast en indien U geestelijk zuiver leeft, zult U inderdaad ook daarbij de ideale partner treffen óf en als U dat niet doet dan zult U ze misschien niet hebben, maar dat staat er buiten. Het huwelijk n.l. als zodanig, als stoffelijke omstandigheid, staat in deze periode vast. Het totaal van het verloop van dat huwelijk staat niet vast in die zin, U zult er gelukkig of ongelukkig in zijn, maar staat wel vast in de totaliteit van gebeurtenissen, dus: U krijgt een woning twee hoog, of één hoog of een villa, niet waar. U zult daar wonen een maand of een jaar of drie, dat staat wel vast. Maar nu komt alleen de vraag, hoe staat U geestelijk daar tegenover, in hoeverre beheerst U Uw zuivere lichamelijke-oorzakelijkheid met Uw geest. En dan zegt U, ik krijg een ander levenspatroon, dan zeg ik neen dat is niet waar, voor U persoonlijk verandert er iets maar alleen voor U persoonlijk t.o.v. Uw omgeving blijft de totale waarde gelijk, begrijpt U?

Reactie: Ik begrijp het anders.

Antwoord: U begrijpt het anders.

Vraag: Mag ik nog even doorgaan? Dan maak ik daaruit op, dat wanneer dus iemand voorbeschikt is om gedurende een bepaalde periode getrouwd te zijn, het niet voorbeschikt is of dat dan met eenmaal dezelfde persoon is of met vier, vijf verschillenden.

Antwoord: Ja, U lacht daarom, maar daar zit inderdaad iets waars in, maar indien er sprake zou zijn van óf één, óf vier of vijf verschillenden, dan mogen wij niet vergeten dat dan ook het huwelijk als tegenpart toch emotionele hoogtepunten biedt en wel gelijk met de aanvang en het verdere verloop van deze nieuwe huwelijken. Die tendens is dus gelijk, of zij doorleefd worden met dezelfde of met een andere partner, dat is niet vast te stellen.

Vraag: Maar is het niet mogelijk dat er dan meer geleerd moet worden in zo'n leven door iemand die met veel verschillende mensen contact heeft moeten hebben?

Antwoord: Dit staat toch buiten de voorbeschikking, want gij hoeft niet te leren; als U niet wilt leren, dan leert U niet, dat staat er buiten.

Vraag: Dus het leren is een vrije wil?

Antwoord: Juist, Uw leren is Uw vrije wil of U leert of niet. Of U er dus profijt van trekt of niet dat is Uw vrije wil, maar de gebeurtenissen op zichzelf die staan vast. En dat is heel moeilijk hier in zo'n kort bestek, want de tijd gaat zo langzamerhand opschieten, om dat in zo'n klein bestek helemaal duidelijk te maken. Dat is erg moeilijk.

Vraag: Mogen wij een volgende keer daarop terugkomen?

Antwoord: Ja, en ik geloof dat U er toch wel iets mee te maken krijgt, bij degeen die op het ogenblik een serie van lezingen geeft, daar krijgt U ook hetzelfde probleem, omdat dit ook met de godheid in verband staat. Maar U kunt er zeer zeker op terugkomen. Maar mogen wij dan voor het ogenblik de discussie sluiten?

Dan, vrienden, hoop ik dat U het mij niet kwalijk neemt dat ik zo lang bezig ben geweest met deze laatste vraag, dat ik geen tijd meer over heb om voor een volgende vraag nog even gelegenheid te geven, maar ik neem dan inderdaad afscheid van U en ik ga het woord overgeven aan de laatste spreker van deze avond.

HET SCHONE WOORD

(Door een kleine storing in het apparaat kon het begin van "HET SCHONE WOORD" helaas niet worden opgenomen. Datgene wat wel is opgenomen laten wij hier volgen:

..... Wanneer hij slechts zijn eigen lot maar weet te dragen, wanneer hij zijn bewustzijn verruimt, begrijpt waarom hij is, voelt waarom de nood hem nijpt, voelt waarom het gemis der dingen in zijn lot werd vastgelegd.

Maar als hij zich dit éne, dit grootse ontzegt, wanneer hij de liefde begrijpen niet wil, dan zwijgt hem de stem van het weten stil. En dood is de wereld en dood is z'n zijn, verflakkerende vonk van het levenslicht, dat klein dat een ogenblik worstelt en bijna reeds zwicht voor het venijn van de nevel.

Egoïstisch mens.
Maar de grens werd getrokken door de liefde van God.
Want liefde is in alle dingen en zou ik U het hoge lied der liefde moeten zingen?
Dan zou ik zeggen ziet Uw God,
Uw wereld, zie de sterren,
zie wat er leeft, nabij en rond U, wat ook verre is.

Dit alles wat leeft en streeft,
het werd uit liefde geboren,
Liefde van God, God in de stof van de wereld en in de koren der hemelen.
En die liefde, dat is Uw levenslicht,
die liefde die leidt door Uw lot.

Hebt alles lief, maar laat Uw weg op God gericht.
Min de wereld, min het leed,
min wat ge weet
en wat ge niet kent,
min heel de bent
der schepping en dan zal Gods liefde als lichtende kracht
U thuis voeren uit de stoffelijke nacht,
uit de schemer van de geest,
uit het vragen der sfeer,
totdat ge verenigd zijt met Hem Uw Schepper en Heer.

Ik dank U voor Uw aandacht.